

НЕПОРОЧНИ ПРЕД БОЖИЯ ТРОН

Дейвид Уилкерсън
23 Юни 2008

„Те са били изкупени измежду хората като първи плодове за Бога и за Агнето. И в устата им не се намери лъжа, те са непорочни“ (Откровение 14:4-5).

Жена ми и аз вечеряхме с една семейна приятелка – жена, която познаваме от дълго време. Изведнъж, по средата на вечерята, тя започна да изказва гласно мисли, които бях чувал от християни от цялата страна. Тя ни каза: „Както знаете, съпругът ми е очен лекар. Той прави и поставя изкуствени очи. Цял живот и двамата работихме упорито и успяхме да спестим някакви пари. Направихме си и малък пенсионен фонд. Но сега, точно когато започваме да мислим за пенсиониране, виждаме неща, които ни плашат. Народите по целия свят изпадат в икономическа депресия. Америка също ще бъде засегната. Започват да се случват и всякакви терористични атаки.

Мъжа ми и аз просто не можем повече да издържаме на такива новини. Всеки път, когато вземем вестник, четем, че някъде по света се случва нещо ужасно. Знам, че християните не трябва да се страхуват, но е трудно да не го правиш, когато си свидетел на тези събития. Боря се със страха всеки път, когато си помисля за ипотеката и вноските за колата. А и кой знае дали хората ще купуват изкуствени очи, когато икономиката започне да се срива.

Ежедневно трябва да се боря с тези страхове. Чувствам се зле, че дори изпитвам такива чувства, защото знам, че би трябвало да вярвам на Бог. Но, честно казано, нещата стават толкова ужасяващи, че е трудно да потисна всичките си страхове.”

Аз мисля, че приятелката ни говореше за неща, през които преминават множества искрени християни – борба с това да не допускат страх в сърцата си. Както и тя, така и повечето вярващи, които пишат писма до служението ни чувстват, че нацията ни се разпада, и че някакво злоещо бедствие се задава на хоризонта. Когато слушат ужасните новини за това какво се случва в Америка и по цялата земя, те се борят просто да се отпуснат в обещанието за опазващата сила на Бог.

Много християни ни пишат, че не могат да се преборят с човешкия си страх. Те мислят, че не са подготвени за каквито и да е опасни обстоятелства, които икономическия срив може да донесе. Други казват, че се подготвят за физическото си оцеляване, защото са убедени, че финансовата криза ще доведе до хаос.

Истината е, че без значение колко сме праведни, колко силна е вярата ни, цялата тази ужасяваща несигурност, която се задава не може да не засегне човешките ни емоции. Всичко това е много плашещо. А най-лошото е, че нещата ще стават още по-зловещи в бъдеще.

Но има много добри новини за победоносните християни, чиито грехове са покрити от кръвта на Исус. А аз вярвам, че ако съсредоточим погледа си върху добрите новини, размишлявайки над тях ден и нощ, никоя лоша новина някога би ни развълнувала. Ето я добрата новина, която Бог иска да знаем: всички ние ще застанем пред трона на съдилището.

Ще ви разбера, ако ви изглежда странно, че наричам това „добра новина“. Но истината е, че ако ти си християнин, този вид новини въобще не би трябвало да ти звучат странно. Нека да обясня.

Божия народ има добро основание да стои над проблемите.

„И както на хората е определено веднъж да умрат, а след това – съд“ (Евреи 9:27). Както казва Библията, животът ни на земята е като трева. Един ден сме тук, растем и процъфтяваме, а на следващия ден увяхваме. Ние сме като парата от дъха, който виждаме в студен ден – в един момент сме тук, в следващия ни няма. А аз съм убеден, че само след една секунда във вечността, всички ние ще разберем колко маловажни и краткотрайни са били настоящите ни изпитания и страхове. Ще видим и колко реален е бил Господ за нас през цялото време, грижейки се със спасителната Си и опазваща сила.

В този момент си представям, че си мислиш: „Как може да се очаква да приема това като добри новини? Опитвам се да предпазя сърцето си от всичките си страхове за приближаващата икономическа депресия и всичкото насилие, което може да последва. А ти ми напомняш, че ще умра и ще трябва да се изправя пред съдилището и да дам отчет за живота си. Що за утеха е това? Деня, в който се изправим пред трона на Христос ще бъде ужасен. Ще трябва да дадем отчет за всяка мисъл и дело.“

Знам, че много искрени християни изпитват това чувство към съда. Те треперят вътрешно всеки път, когато си помислят за този ден: „Как въобще мога да дам отчет за милионите греховни, нехристиянски мисли, които съм имал? Как мога да отговарям за стотиците хиляди празни думи, които съм казал? Как мога да се изправя пред всичките си зли дела, пропуските, немарливостта, оплакванията, апатията, греховете срещу светлината, греховете от младостта ми? Как въобще ще мога да погледна Исус в очите някой ден? Как мога да не треперя от страх, когато дойде това време?“

Казвам ти добрата новина – славна новина, която ще ти помогне да се пребориш с всички лоши, които си чувал. И вярвам, че тя ще запази сърцето и духа ти в покой, дори ще се зарадваш във всичко това, което предстои да се случи на тази земя. Ето я добрата новина:

Ако си се покаял от всичките си грехове и вярваш на Исус – вярваш в очистващата Му кръв, покоряваш се ежедневно на господството Му – ти ще застанеш пред трона Му без вина и страх. Всъщност, ще бъдеш признат пред всички присъстващи – всеки човек, всеки ангел, всяко началство от ада – за скъпоценна невяста на Христос.

Надявам се да успея да ти докажа, че няма да ти се наложи да се изправяш пред нито един от греховете си, нито ще ти се вмени някаква вина, а ще бъдеш без недостатък.

Нито един от греховете ти няма да бъде споменат. Вместо това, ще бъдат казани само добрите ти дела, включително вярата ти в Исус Христос, която ще бъде обявена пред събралите се множества.

В деня на съда злите ти дела вече ще са били осъдени и с тях ще бъде свършено.

Не искам да се впускам в спорове за това какво точно ще представлява деня на съда – дали ще има един или два процеса, или върху други подобни неща, които библейските учени продължават да дебатираат. (Някои казват, че ще има един съд, докато други твърдят, че ще има два – един за вярващите, и друг за всички останали. Пуританите и други теолози от миналото поучават, че ще има един съд, и че съдилището на Христос и „големия бял престол“ са едно и също нещо.)

Достатъчно е да кажем, че всички ще трябва да отговаряме за делата си – добри или лоши. Библията ни казва: „Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло“ (Еклесиаст 12:14). Може да кажеш: „Но ти току що ми каза, че греховете на светиите няма да бъдат споменати. Как е възможно това, след като Библията казва, че всяко дело, било то добро или зло, ще се доведе на съд? Как можем да се изправим пред Бог без страх, след като злите ни дела ще бъдат разкрити?“

Трябва да помним, че ще има две групи пред съда: овце и кози. Те ще се изправят пред Господ отделно в онзи ден, едната отдясно, а другата отляво – синове и роби, верни и неверни, мъдри и глупави, вярващи и невярващи. А злите дела, за които се говори, ще бъдат само тези на невярващите.

Библията казва, че всичките им дела ще бъдат изобличени от светлината. Всяка зла мисъл, всяко скришно желание, всяка похот, всяка низка помисъл, всяко отричане от Христос, всяка обидна дума – всичко това ще се обяви и ще се осъди. След като тези зли дела се оповестят, извършителите им ще бъдат отпратени във вечно проклятие.

От друга страна, нито едно зло дело на праведните няма да бъде споменато. Вместо това, всяко добро дело в живота им ще бъде обявено – всяка свята мисъл, всяко благотворително дело, всяка жертва. Нашият Господ ще обяви пред всички присъстващи всеки плач, всеки залък хляб, даден на гладните, всяка дреха, дадена на мръзнеците. Той ще обяви на всеослушание всяко добро дело. И това ще бъде славен момент.

Истината е, че когато се изправим пред нашия Господ в съда, ще бъдем свършени в Него. Това означава, че всичко, което някога сме правили, включително и всеки грях, който някога сме извършвали, вече ще е покрит от кръвта Му и никога повече няма да бъде споменат. Накратко, няма осъждение за вярващите – абсолютно никакво осъждение. Исус ни казва: „Истина, истина ви казвам: който слуша Моето слово и вярва в Този, който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, а е преминал от смърт в живот“ (Йоан 5:24). Гръцката

дума за съд тук е „наказание“. Исус казва: „Ако вярвате в Мен, за вас няма да има наказание. Вместо това ще преминете от смъртта в живота.“

Всъщност, Библията от началото до края ни казва, че Господ прости ли ни веднъж греховете, Той ги забравя:

- „Аз, аз съм, който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да помня греховете ти“ (Исая 43:25).
- „Изличих като гъста мъгла престъпленията ти и като облак — греховете ти. Върни се при Мен, защото те изкупих!“ (Исая 44:22)
- „Защото ще простя беззаконието им и греха им няма да помня вече“ (Еремия 31:34).
- „Защото ще покажа милост към неправдите им и греховете им и беззаконията им няма да помня вече“ (Евреи 8:12).
- „Ето заветът, който ще направя с тях след онези дни, казва Господ: ще положа законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им“; и после добавя: „И греховете им и беззаконията им няма да помня вече“ (Евреи 10:16-17).
- „Той отново ще се смили над нас, ще стъпче беззаконията ни. И ще хвърлиш в морските дълбини всичките им грехове“ (Михей 7:19).

Това са изключително добри новини за всеки християнин, който някога се е борил да умъртви делата на плътта си със собствени сили. Ти в това число ли си? Колко пъти в християнския си живот си се опитвал да постигнеш победата със собствени сили? Колко обещания си правил на Бог, само за да ги нарушиш малко след това? Колко пъти си се опитвал да Му угодиш, борейки се с похотта и навиците, само за да се провалиш отново?

Ето я добрата новина, казана в книгата на Михей: „Аз, Господ, ще стъпча всичките ви беззакония!“ Божието Слово рисува картина след картина в този пасаж за това как изтрива греховете ни – заличава ги. Не си ги спомня повече. Хвърля ги в морето. Покорява ги, което означава, че ги преследва и улавя. Исая ни казва, че Бог взима беззаконията ни и ги хвърля зад гърба Си: „Хвърли зад гърба Си всичките ми грехове“ (Исая 38:17). Това означава, че Бог никога повече няма да погледне греховете ни, или да ги признае.

Нека те попитам: след като Бог забравя греховете ни, защо ти и аз не ги забравяме? Защо винаги позволяваме на дявола да рови в мръсотията и калта от миналото ни и да ни я навира в лицето, когато всичките ни грехове вече са покрити от Христовата кръв? Очистващата, опростителна сила на кръвта на Исус ни обгражда отвсякъде. Тя покрива целия ни живот.

Всички книги ще бъдат отворени и прегледани в онзи ден.

Йоан пише за съда: „След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях. Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите” (Откровение 20:11-12).

Обърнете внимание, че Йоан казва, че има много книги, а има и една друга книга в съда. Кои са първите книги? Това са записки от живота на всеки един грешник, който стои пред Съдията. Вижте, всеки невярващ човек има книга с делата и постъпките си, които са били записани в небето. Всяка страница от книгата му са записки за това как е живял. Можете ли да си представите какво ще бъде за престъпника, когато се изправи пред Господ в онзи ден? Всяка мисъл, дума и действие в живота му ще се открият и изобличат като зли.

Но за праведните ще има само книгата на живота. И когато тя се отвори, ние няма да чуем нито една дума, нито едно сведение за грях или провал на Божиите хора. Защо? Всичките им грехове са покрити с кръвта на Исус. Единственото нещо, което ще пише в тази книга, ще бъдат нашите имена. Всъщност, тя ще съдържа новите ни, небесни имена, а самият Бог ще ни открие кои са те.

Как се записват имената ни в книгата на живота? Това става в момента, когато сме повярвали с цялото си същество, че Исус Христос проля кръвта Си за нас. Това се случва, когато обявим победата на Кръста и решим да Го търсим с цялото си сърце, ум, душа и сила, покорявайки се на господството Му във всичко.

И още, Бог предлага чудесно обещание на всички, които са били виновни за ужасните „алено червени” грехове; чиито дела са били напоени със смрадта на ада; които са злоупотребявали с телата си чрез алкохол, дрога, перверзии, блудства; които се изчервяват, когато припомнят миналото си; които се задавят при мисълта колко близо са били до това да отидат в ада. Божието обещание за тях е, че те могат да се изправят спокойни, с огромна радост в деня на съда, без никакъв страх. Той обещава: „Ако греховете ви са като пурпур, ще станат бели като сняг; ако са алени като червено, ще станат като бяла вълна” (Исаия 1:18). Покаяли се и с опростени грехове, вярващи в опростителната Му благодат, те са примирени с Него чрез вяра.

Без значение какво е миналото ти, Бог вече не те разглежда като човека, който беше преди. В очите Му ти вече не си наркоман. Не си алкохолик, прелюбодеец, проститутка; някой, който не си плаща данъците, мошеник. Напротив, ти си бил преобразен като скъпоценната Му, прекрасна, неопетнена невеста. И Той очаква присъствието ти на юбилейното празненство, където ще се присъединиш към своя Младоженец.

Каж ми - младоженец, който очаква деня на сватбата си, в деня на съда ще обвини ли изведнъж невестата си в беззаконие? Никой младоженец не би направил това. Може би се чудиш: „Но Исус няма ли да осъди всяко зло? Няма ли да съди греха?” Да, ще го осъди. Но Христос, Когото ще видиш в този ден, е същия Онзи, Който те призова, спаси, прости, изкупи

със Собствената Си кръв, очисти, отбеляза на челото ти, че Му принадлежиш и ходатайства за теб през цялото време.

Когато се изправиш пред Исус, ще Го видиш като свой съпруг, изкупител, приятел, адвокат, ходатай. И в този момент ще бъдеш свършен в Него. Ще се явиш без вина, без петно или бръчка, свят и безупречен. „И вас, които бяхте мъртви в прегрешенията си и необрязването на плътта си, Той съживи с Него, като прости всичките ви престъпления” (Колосяни 2:13). „А на Онзи, който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни пред Своята слава с голяма радост” (Юда 24).

Ние сме тялото на Христос – кост от костите Му, плът от плътта Му. Мислиш ли, че Той ще осакати тялото Си пред всичките началства, демони и зли хора, събрани пред Божия трон? Не, никога. Той ще ни обича и ще се грижи за нас - Неговото тяло. Няма да вземе и внезапно да отреже някой крайник в онзи ден. Освен това, Исус е крайъгълния камък на цялата църква. Мислиш ли, че Той ще се отдели от тази сграда и ще срути всичко, след като те е поставил там с толкова стратегическа цел?

Невъзможно.

Накрая, искам да дам Божие Слово за теб, за да пропъдя напълно всеки страх от това да се изправиш пред съдилището на Христос, така че от днес нататък да можеш да очакваш този ден с огромна радост и благодарност.

Библията ни дава три неопровержими причини, поради които не трябва да се страхуваме, а имаме всяко основание да се радваме за идването на деня на съда.

1. Страхът не е съвместим с цялото това чудесно взаимоотношение, което Господ е заявил в Своята любов към нас. Бог ни е казал Кой е Той и определението Му не е съвместимо със страха. В цялата Библия Той описва всички аспекти на взаимоотношенията Си с нас: Той е нашият баща, брат, приятел, съпруг, глава, младоженец, адвокат, изкупител, снабдител, убежище, пастир и още много други неща.

Бог е установил цялото това славно взаимоотношение с нас чрез Кръста. И сега иска да знаем: „Това съм Аз за теб.” Мислиш ли, че в деня на съда Той изведнъж ще изтрие цялото това взаимоотношение с народа Си? Никога. Как може баща да отхвърли потомството си в толкова важен час? Дори, когато книгата на живота се отваря, Той все още ще е твой баща, адвокат, ходатай. Нищо не може да ти отнеме това взаимоотношение.

2. Не може да има страх в деня на възстановяването и коронацията ти. „Не е постъпил с нас според греховете ни, нито е въздал нам според беззаконието ни.... колкото отстои изток от запад, толкова е отдалечил от нас престъпленията ни” (Псалм 103:10, 12). Умът ни не може да проумее колко далеч е изтока от запада. И точно това иска да каже Бог в този стих – Той е отдалечил греховете ни отвъд способността ни някога да си ги възвърнем.

Може да се чудиш защо наричам деня на Божия съд ден на нашата коронация. Защото Исая казва за него: „И както младоженец се радва на невеста, така твоят Бог ще се радва на теб“ (Исая 62:5). Когато се изправиш пред твоя Господ в онзи ден, ти ще видиш любовта Му към теб в Неговите очи. Тогава, пред цялото множество от грешници, Той ще се пресегне, за да те прегърне - теб, Неговата невеста. Питам те, как може да изпитваш страх, когато твоя Господ е вперил поглед в теб с любов и радост? Ти все още ще си зеницата на окото Му.

3. Господ няма да направи нищо по-малко от онова, което изисква от нас тук на земята. Бог не изисква нищо от нас в заповедите Си, което Той самия не желае да направи. А едно от тези изисквания е да скрием, покрием и простим греховете на братята и сестрите си. „И ако съгреси брат ти, иди, покажи вината му между теб и него насаме. Ако те послуша, спечелил си брат си“ (Матей 18:15).

Аз вярвам, че ако има отделен съд за християните, както поучават някои, това ще се случи поради тази сфера в живота ни. Бог е засегнат, когато ние разкриваме слабостите и немощите на други светии, особено пред очите на невярващите. И аз вярвам, че този съд трябва да бъде личен, очи в очи. Исус ще ни каже с много любов: „Не мога да ти позволя да носиш този товар. Искам да ти покажа какво пропусна на земята и как някои от делата ти бяха направени в плътта, без Духа ми. Да, ти си скъпоценната Ми невеста и пред теб има само слава. Ти си покрит от кръвта Ми, без никакво петно и бръчка. Но всичките ти дела, извършени в плътта трябва да изгорят.“

Това ще стане само, за да се прослави милостта Му. Ще видим всичките отминали дела на плътта си да горят като свидетел на благодатта Му. Какво славно време на радост и милост, които ни се дават.

Словото Му вече ни казва: „Благоразумието на човека възпира гнева му, и слава е за него да се не вира в престъпление“ (Притчи 19:11). „Слава за Бога е да скрива всяко нещо“ (25:2). В някакъв личен момент в онзи ден, Исус ще ни покаже как е покрил и простил греховете ни, когато най-малко сме го заслужавали. Той ще ни открие как само милостта и благодатта Му са ни позволили да преминем от смърт в живот. „Всичките му престъпления, които е извършил, няма да му се помнят“ (Езекил 18:22). Греховете ни са заличени завинаги, никога повече няма да бъдат споменати. Такова трябва да е и отношението ни към братята и сестрите, които са ни наранили.

Написах това послание, за да утвърдя душата ви и да ви подготвя за всяко невиджано бедствие в мрачните времена, които предстоят.

Мартин Лутер в разгара на всичките си изпитания свидетелства: „Господи, сега когато си ми простил всичко, прави с мен каквото пожелаеш.“ Лутер е бил убеден, че Бог, Който може да заличи всеки грях и да спаси душата му, със сигурност може да се погрижи за физическото му тяло и материални нужди. Лутер казва:

„Защо трябва да се страхувам от онова, което могат да ми направят хората? Аз служа на Бог, Който може да ме очисти от всичките ми беззакония и да донесе мир на душата ми. Няма значение дали всичко около мен ще се срине. Ако моя Бог е в състояние да ме спаси и опази за вечността, нима не може да се погрижи за физическото ми тяло, докато съм на тази земя? О, Господи, след като вече съм опростен и съм в състояние да се изправа пред Теб в деня на съда с извънредно голяма радост, прави с мен каквото пожелаеш.“

Скъпи светии, радвайте се. Настоящият живот не е последната реалност. Нашата реалност е вечен живот в присъствието на нашия благословен Господ. Така че, продължавайте да вярвате. Нещата отиват надолу, но ние отиваме нагоре!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Without Fault Before the Throne of God](#) / [Непорочни пред Божия трон](#)